

SIGITAS BIRGELIS

HOLOGRAMA

Lūpose be bučinių

*kas vakarą saulėje
vaikščioju krantu, tavo kūnu
debesyse renku gintarą
iš mano į tavo gyvenimą*

*tavo krūčių reljefas
lyg lūpų ugnikalnis
lauks paskutinės
mano gyvenimo dienos*

*vėjas aršus, sklidinas, retas
paryčiais tamsejančio dangaus
nesuprantu, nemoku hieroglifų
bet tu sekundės blyksniu pražilsti*

*nėra žodžių palesintų
patręštų žemės mėšlu
mirusiųjų prašnekintų
nėra santuokinių žiedų*

*bėgu į ją
kaip į pasimatymą
atvirkšti toliai, sapnai
vos girdžiu jos balsą*

*jūron veržiasi akmenys
atbulom rankom
atbula širdimi
debesys išmeta gintarą*

*pasakyk, kas esi
kokios spalvos tavo naktys
kokio skonio bučinys*

*krenta lapai, sapnai
lenkiu tave kaip taurę
uostau kaip žiedadulkę*

*Raudų mūša
Bangų atšvaitai
Bučinių pasimatymai
Už vandenynų*

*Tikėjimu ateik
Sprogimu išnyk
Gelmių klausome
Alsavimą šlovinam*

*apsinuodijom
gyvenimu
aukštyn kojomis
be vaistažolių*

*tylėjom rėkdami
sielos peludėje
skirtingiems bučiniams
lūpos žadėjo pabučiavimą*

*krūtys
lyg du žirgai
šuoliuoja suknelėje
tarp skruostų*

*siūbuoja
atneša smėlio dieną
ilgesio antplūdžių
vilties atoslūgių*

*ne tavęs –
tavo bučinių geidžiu
nedainuoju giesmės
iš giesmių*

*lūpos
negimdo vaikų
neapvaisina vaikystėje
neužaugintų tėvų*

*nuoga anksti keliasi jūra
nervingai siūbuoja krūtim
gintaras dar ne kartą išplauks
bet tau gyvenimas baigiasi*

*po mirties išnyra
smegenys
smėlio kopose
pastoja*

*Moletuose po nakties
tarp rakandų
girtų moterų
nusirengusių po nakties*

*moterys sugeba išstumti
saulės blyksnius
laikrodžių dažnius
nekaltai kvėpėti naktim*

*valandos, kupinos susitikimų
susitikimai, pilni valandų
pieniškų bučinių
dangaus vaivorykščių*

*pavargus nuo bangų
tavo laikinumo
gyva, mirusi
amžinybė*

*saulės zuikučiai
įkandę šešėlius
išryškina šviesą
jautrumą nejautrų*

*moterys išrengtos
apvaisintos tikėjimu
glamonėm išderintos
valandom vienišos*

*gatvėse
neplauna rankų
nemoka mokesčių
nesapnuoja
dulkių
nepažįsta moterų
neišmeta
santuokinių
žiedų*

*Dangaus žvaigždėse
Grižulo Ratai
Neapčiuopiami pirštų
Lūpose be bučinių*

*Žmogaus sieloje
Indeksuotas kūnas
Mėnulio valtyje
Praskiestos žvaigždės*

*šuoliuoja krantas į jūrą
ant žuvėdros sparnų
glaudžiasi bangos*

*baltas žirgas
lyg pieno puta
Nidoje*

*plaukia
užmiega
vaikas*

*kam tiek mergų
praašintų
pražiotų*

*susitikimų
neapvaisintų
vainikų*

*neatsivėrusių
išderintų
nepraustų*

Jūra žuvėdroje skrieja

Bangos kyla

Aukštyn

Sparnai siekia krantą

Jūroje kinko laivą

Žirgą į mano bures

Apsiniaukė pusiaukelė

Moterys apvaisina

Vyrai gimdo

Vaikai gaudo

Žaibus

*moterys
lauks
amžinos
nesančios prabangos*

*sumirgės
nepakibus žuvis
nelauks šlykščių
saulės palydų*

saulė
bangų alsavimą PJAUNA

diena
šviesos amžinybėje SKĘSTA

moterys
ozono skylėj DINGSTA

*sapnai sulytinti
kadrai paryškinti
moterų jausmai prideginti*

*popieriaus laiškai
atšipę
širdim pavargę*

*sutemoj
ateina
per kiekvieną vaikaitį*

*Tavimi šilta mano vasara.
Deja, tu nesupranti
žodžių nei
nakties dūsavimų.*

*Pavargę žolynai,
išėjimai į laukus,
kur nuo vakar
pėdinu tuščią gerumą.*

*Prisiminimai tie!
Šunystės!
Šimtai bjaurasčių...
Ant karališko sosto!*

*moters kūnu prisidengusios kantatos
fugos ir tos, be kūno, liežuvio, be garso
išmestos sėklos iš pienu, iš vėjarūgščių
kaip laukimas tavęs senbernio vienkiemyje*

*aš tave šaukiu tartum tylėtų ugnikalnis
šaukiu tarsi kantatos tylėtų
tarsi tylėtų tie, kurie tyli
kai skauda, neskauda, kažkur po širdim*

*tu esi mano sieloje kūnas ir vynas
mano gyslose, kur nebuvai sugulove
kai palovėje deimantinėj šviesoj
liuteronų bažnyčioj atsilaužėme žodžio*

*tu buvai ilgesinga diena –
palaidota nebylio prakaito
ugnis spragoje, kai ugnyje užrausta tamsa
paversta žūtbutinė neteisybe*

*Kramtau Tave, nekaltai prakąstą,
Išsigandusių blaivios netekties.
Prašau Tavo kūno pakartoto,
Pradėto smėly ant peties.*

*Sudžiovinti mūsų dienų džiuvėsiai,
Rankų, juslių, glamonėčių.
Laukai rugiuose, laukuose antigrikiai,
Varpose duona netikinčių javų.*

*Kiekvienoje nišoje būna tarpeklis.
Kiekvienoje moteryje – juslus jaudulys.
Krūtų, viršūnių, spenelių atgamtinių,
Ištryškusių naujuoju K2.*

*Mano lūpos sudrėkintos Tavo bučinių,
Ieškojimų, skverbimųsi į kūno terpę.
Save Tavyje prarandu.
Perduodu naują gyvenimą.*

*Plūduriuojančios nakties liaukos
Užsimerkia pienių vainiku.
Išnyksta sunkūs alebastroi,
Žvakidžių minorai ir lūkesčiai.*

*Šviesa skleidžia tamsoj šviesą,
Žiedų pumpurai audžia lapus,
Glamonėja žvaigždžių spenelius,
Priiminėja dangaus kūnus.*

*Naktys kvėpuoja žvaigždžių lietumi.
Nuogos alsuoja baltveidės.
Prastos, labai prastos užėigos,
Nesiprausiosios kaimo mergaitės.*

*Naktys nuleistos, pakeistos.
Viskas buvo, dar bus.
Nukirsdintos liepos,
Išvagota arimuose žemė.*

Nuskausminti lašai

*Izaoko širdim nusišiepes
dulkinas eilėraščiūkšti*

*kur keliasi sapnai – glaudžiasi žvaigždės
yra eilėraštis, yra pradžia*

*išplovos neveluoja, nemiršta
nėra aimanų, bioritmų*

*algoritmų
kantatų, dienų*

*eilėraščius
gera rašyti
kad ir
ministro kabinete*

*nesusipurvinsi batų
jei ateis
nešvarios
mintys*

*nieks nedraudžia
nuspardyti dieną
nuspardyti naktį
apkloti pabučiavimą*

*jei iš dangaus
nenukris bučinių
daugiau tau
nerašysiu eilėraščių*

*geri
eilėraščiai
iš gero vyno*

*alkoholikai
patys rašo
patys skaito*

*palaiko
savo kartos
laiką*

*žmogus praranda save
nerasdamas Jo
už tamsos spindulių*

*sunaikintų
jonynų
palmyrų*

*raštų
pusmenulių
raidžių*

*už bevardžio vitražo
kur eilėraščiai yra niekas
o visa kita —
tik tam, kad užmuštų laiką*

*Jis pasirinko kitą ganytoją
ir kitas avelės
nebandau prieštarauti
bandau juoktis*

*paskutinėje
meilėje
sužadėtas žodis*

*nepastoja
naktimi
neužkloja*

*po plunksna
muistosi leisgyvis
eilėraščiūkštis*

socialiai remtinios eilės
būties arkos

žodžiai
alaus daryklose

girtuokliai
nepareinantys, ž m o n i š k i

*baigi nepradējēs
taškā
padējēs
ant venos*

*īkvēpimas
atseit
neturi ateit
neateina*

*nebūtina
rašyti eilių
sodinti bulvių
žiūrėti pro langą*

*sėdėdami Gintaro viešbutyje
akimis paėmę Vilnių ant delno
negalim nieko daryti –
šiandien negalim rašyti eilių*

*prie geležinio vilko laukiam
svečio garbaus (ne Gedimino)
automobilių aikštelėmis nusėtas
nedrąsus šaltas pavasaris*

*poezijos lyg ir nėra
nuo vakar pagiriojasi stalias
Marčėno devėtos eilės
nakties žvaigždės*

*Laiko ženklai
atsainūs, abejingi.
Laikas seniai
nelaikomas, pavojingas.*

*Žodžių triukšmas,
nupjautas liežuvis.
Viskas niekam lieka,
gyvenimui mirus.*

*poezijos nėra
(ne čia)
griaučiai skiemenų*

*kam tiek daug
nereikalingų
nenaudingų poetų*

*įstojusių
į
LRS-ą*

*šalimais nykstančio miesto
kažkas ilgina vis ilgėjanti
mano šešėlį*

*sekundės kvadratą
laikiną saulės
mėnulio kaitą*

*kitoje eilutėje
be žodžio
nulūžęs pieštukas*

*ŽODŽIAI suliesėjimui
ant liesų kojų
ŽODŽIAI
apgirtę nuo eilių*

*ŽODŽIAI skubėjimui
kol grįš TAVE vesti
žadėjęs
žodžių kūrėjas*

*atpirkęs nuo klaidų
ŽODŽIAI nuskausminti
nuodais
amžinybės girtuoklių*

*kažkas nusirengia
prieš poetą –
padrąsina*

*užrašo ateinančius
į metrikacijos skyrių
žodžius*

*veda, teka, gimdo
skiriasi
užrašo milijoną netekčių*

*vasarą, kurią baigėsi
mano vaikystė
rašiau knygą*

*rytas naktį
aitrino
žodžiais degino*

*vasara
neatėjusi
baigėsi*

*na
ir
kas*

XX amžiaus lašai
Paryčiais trankos
Medininkai, Paneriai
Susikibę už parankių

Nuo ryto
Lynos ir lis
Iš žodžio
Tremty sudaryto

Pakelėj
Tamsiaplaukė palaukė
Nakties paraštėj
Rytas nelaukia

Nes viskas laikina

*laikas nuima rudenį
nuo metų kupros
juslios prarastos dienos
išmestos į kalendorių*

*kertės saulėje
lyg motinoje
gyvenu, vaikščioju
pro apnykusius laukus*

supasi

atgal

durų

girgždesys

apvalus

gabalas rasos

laikinai

amžinas

gyvenimas

pievoje

pratęsta

moterystė

*negimusių tėvų
vaikai
gyvenimu
sveikina mirtį*

*pirmosios meilės
sėkla
kūdikiuose
gramdo tėvų gemalą*

*fleitos, kanonai, kantatos
miniatiūros, faktūros, žirgai
svarstyklės sveria daugiau
nei gali pasverti*

*atidengia save
dienom, savaitėm apauga
vaizdajuosčių nuotraukom
iš tėvo namų*

*Graudulingi varpai
(Metalinei šerdy)
Akimirkoj
Laikas*

*Šventraščio raktas
(Ant popieriaus lapo)
Tarp lygumų prasimuša
Raudonuoju vynu*

*rytas įžūliai knarkia
išmestas iš miego
 sudvasintų lovų
 vitražo spalvų*

*nudienoja naktys
dienos nušuoliuoja
 viskas byra
 išnyksta kaip sapnas*

rengiasi nuogas

saulės vidury

užrūstintas rūkas

tirštas spindulys

smagus pakaruoklis

virvė šauni!

pasikorusi

ant žemės traukos!

*žinau – tu amžinas
nes viskas laikina*

*krislelis, našlaitė
lašelis rasos*

*aš
tu
gyvenimas
pasaulis*

*Rytas nusičiaudėjo
Atsikėles anksti
Baltų debesų plunksnose*

*Žara žaidė naktimi
Kaip kortomis
Gimstantis vaikas*

*Dievas sugalvojo kompiuterį
Sugedusį televizorių
Išjungtą telefoną*

trumpas dienos

trumpas

vieškelis namo

bėgimas nuo vaikų

sugrįžimas

valandų valandom

aušra

miegančio

snaudžiančio saulėlydžio

*Nuo Gedimino bokšto
Veržiasi vaizdas*

Vaikystėn.

*Sekundės greičiu,
Tylos žingsniu,*

Einu, atgailauju.

*Atgulusieji, prisikėlusieji, –
Jie visi*

Mano broliai.

*Gyvenę, mirę,
Užrašę*

Milijoną adresų.

*Tegul saulėje ilsisi
tavo šviesa
prie vieškelio.*

*Tėvynės šauksmas,
sarkastiškas rūkas,
lai tęsiasi.*

*Gintarėli mano, pasėtas
tarp Nemuno
lygumų.*

noksta

pavasario rytas

temsta

norisi miego

laikas

vizgina uodegą

prisiurbia

saulėlydžio palaikų

augina nakty
vilkiko skeletą
laikina
vairuotojo mirtis

tyrlaukiais
šalia kelio
Lietuvon keliauja
gyvenimas

*šiandien nėra pelenų
žibalinės lempos
amžių, atskeltų
akimirčių*

*keliaujanti
kaimo keleliu
linksniuoja
vaikystė*

*kuo daugiau, tuo mažiau
tyliąją naktį giedančių
išbarstytų žvaigždžių
prasižiojusiu*

*laikas lesina
paukštį-binoklį
laikrodžio dažniuose
išnyksta veidai*

saulė laiptuose

Subačiaus gatvėje

smėlio stoty

vilioja spindulį

vakar palaidojo Vainą

Anykščiuose prie "Barono"

hipiai apsirengę žodžiais

iš laikinai okupuotos Lietuvos

atlyžta
naktys
nuo dienos spindulių

vartuose saulė
rankose
akmuo

paskutinis
į tavo
mesiu saulėlydį

tradicijos
kupinos
klaikios

menų
aureole
sklidinos

amžių
verpetuose
genamos

uždėtos
kaip našta
ant pečių

piligrimų diena
šventkelionių naktis

šiokiadienio žodžiai
sekmadienio maldos

moterų viltis
vyrų netikejimas

*apie apipjaustytus
gerai arba nieko
laikas kalba ugnies liežuviu
pateptųjų užuominomis*

*gimdėvės lūpose
gimsta
ilgiausias gyvenimas
m i r t i s*

*vakar kažkas
išmušė langą
kažkas bėgdamas
susitraukė*

*pieno ir medaus
žemėje
kažkam
ranką nutraukė*

*šmėstelėjo žmogaus holograma
gemalas išsiurbtas iš žmogaus
kaip gerai, kad anksčiau niekada
žemėje neatsirado gyvybė...*

*genai išimti per operaciją
suklonuoti gyvenimai
sumainyti
kaip santuokiniai žiedai*

Žmoniška tėvynė

*Fenikija pelenuose! Nemirtinga
Mirties lūpose!
Niekieno neapklausta?!*

*Virš sekundės tarpsnio,
Uždaryta mediniame karste,
Penkių žvaigždučių viešbutyje?!*

*Klausk!
Malda tavęs ieško! Kaip
Griaustinis žaibo, kelrodis – kelio.*

*Tuščias tuštybių liežuvis.
Teologinis nejaudulys.
Varpą keliantis grūdų taikinys.*

*Nesakyk! Gal išgirs
Savo žmonos vyro buvimą,
Taukų išmaltą po nakties.*

*(Napoleonui atėjus, pastodavo,
Bėgdavo Šilainėn ežerų verpstės.)*

*Iki antrinės krūtų bangos
Apjuosdavo jos išnyrančius dvarus.
Išnaktų viltis, užmačių netektis.*

Pradėk! Jau viskas!

*Tarp dviejų kopuliuojančių
dangaus šviesulių –
Vilniaus ir Varšuvos.*

*Oderis neteka į Nemuną.
Priglude svetimai artimi,
prasingi niūriai.*

*Laikrodžiai taip arti,
tik kažkam r e i k i a
pakišti degtuką.*

*Pievos drugelis skraido
Vaikystės takeliu*

*Nusispjovęs
Palikęs žemę*

*Grąžina laiką
Amžinybei*

*Neturėjimu prarandu!
Nežinojimu ieškau!
Persodinu lietu!
Pražiodinu žolę!*

*Tyloje vengiu tylos,
vaiko sielos variklio.
Ieškojimu savęs ieškau,
nukarusio ant snarglio.*

*Kiton būtin!
Kiton neviltin!
Rūtų darželin,
sumindžiotan varnalėšų.*

*atnešiu tau geresnių dienų
pro langą veržiasi
vaizdas vaikystėn
pro katedrą, bokštus, vienatvę*

*drauge mano
vienatinis –
kuris esi nuo dienų
gebančių eiti į šviesą*

*palengvėja
lengvai prieš vėją
pro atviro
elektroninio laiško duris*

MADONA SU KŪDIKIU

*Aitrina naktį medžių aikštėje
Nukryžiuotojo lūpos.*

*Aušros vartuose tekanti aušra,
70 bilijardų vaikaičių Madona.*

*Sveika, tekanti Marija,
Medžiugorija, Liuvras, Šiluva.*

*Sveika, pasveikinta, nudienojusi
Po Sūnauš kojomis Šviesa.*

*Aušros vartuose vaikštinėja gatvės,
Sunerimusios, be tikėjimo.
Rankos pakeltos išmaldai
Nekaltais drabužiais, užgimę kūnuose.*

*Dėmėti žmonės. Jų išraiškos išblukusios.
Vidus sugrauztas išorės šalčio.
Nuogi debesys, nuplėštos krūtys,
Nuogi, puolantys į tolimą mirtį.*

*Sutinku būti statytiniu. Korinto dukra.
Strazdanota, nekalta šypsena
Pradėta. Tarp tų, neapsisprendusių
Šaukti nepaliestos skaistybės grožio.*

*Aušros vartuose vaikštinėja kūnai,
Be rūpesčių, atėję iš gatvių.
Ištraukia pomirtinius spazmus
Iš nekaltų kūnų.*

*Dangus yra –
Kiekvienoje smėlio kopoje
Daugybė kartų.*

*Vanduo yra –
Glaudžia smilkinį banga,
Nuvilnijusi į Nemuną.*

*Ugnis yra –
Žarijom sudegusių sodybų,
Močiutės žvakėje.*

*Žemė yra –
Rūpintojėlių nepaliesta Marija,
Motinos ikonoje.*

*Pasaulyje, kuriame nėra
Klystkelių, kelių.
Nėra net, ko nėra,
Kas baigiasi, prasideda.*

*Juodbruvos akimirkos,
Vaizdu grublėtos,
Ir žvakių vaškas
Laukuose.*

*Laukuose seniai nėra
Ataugusių laiškų,
Elektroninių kapų,
Užartų, užakėtų...*

*Kas apmokys mirusius
Keliu trumpiausiu
Dangun k a s t i s ?*

*Karstą kokiom
Vinim k a l t i ?*

*Žemėje po dangum
Įrimą p r a d ė t i ?*

*Po kiek metų
Dangų p a s i e k t i ?*

*Bedarbių gretas
P a p i l d y t i ...*

Kur, kurioje gatvėje

Kurioje asloje

Gyveno Abraomo

Tėvo sūnus?

Kur šiandien

Ilgesingai dejuoja

Dykumos aitra –

Vakar alsavo vakaras

Žmonių priešpriešos

Lytinės santuokos

Gyvybės priežastys

Naujagimių rankos

Iščias atgal

Gyvenimui leidus

Stulos, pjedestalai, lašiniai

Skerdžiamos kiaulės

Žviegimas

Reklama

Be tabu

Su LNK

šermenų
šermukšnis
lyjantys
rudeniu

nekalti
du
išprievartauti
kūnai

kūnai ateinantys, klausiantys
nenuogi, nepanašūs, neatlaidūs

be rankų
naktį apglėbę
keistais drabužiais
lyg chameleonai

*100 kartų nekaltai pradėtas
be nuodėmės*

*bjaurastis nepateisina net gyvasties
vėjadulkių, tu, kur tavo klystkely*

*bamba, kuri suteikia gyvybę
lydėdama į toloką mirtį*

*mirštame nuogi nudvasinti
nuo kūno, kaip išlukštenti saldainiai*

*sugrižtame pasiilgę biodinaminės širdies
neturės skruzdės tylėjimo, tylintis*

*antimaterinis šauksmas, gyvybė, tegul ji
nereikalauja gyvenimo, atsikračiusi
širdies geluonies*

SUVALKŲ SUTARTIS

*dar viena ne viena neteisybė
į eilėraščio formą pakliuvusi
memorialinė, ne aukštyn kojomis
ne vietoj taško, įkalta ne pabaigoj*

*dar viena lenta nememorialinė
neprimenanti nieko, nesulaužyta
ne iš šio pasaulio, ne iš Suvalkų
ne dvidešimtaisiais, ne niekad*

*Aukoja save
žviegianti kiaulė.*

*Ištempta iš tvarto,
užnerta ant snukio,*

be pusryčių, kaulėta.

*Dešros, nugarinės
grąžina atgal*

tėvo veidą,

palinkusį prie šerių.

Ant šiaudų, kepureje,

kiaulėje išaukštintas,

atsistoja tarp naujagimių.

atlyžta naktys
šviesos greičiu

amžių akimirkoj
diena tęsiasi

skylėti
žodžiai

dantyse
lūpos

lesina laiką
motinos rožyne

*rugiuose
tarp laukų
ant pranašų kalno
patepto arimu*

*keliu, kuris ožiuojasi
kelrodžiai rodo liežuvį –
akys kažkur
kur keliauja pasaulis*

*amžinas
trumpas
kaip žemė
motinos iščiose*

*ant popieriaus lapo
gyvenimas
po mirties*

*viskas praeis
net šunystės
pro šuns būdą*

*labiausiai
jaučiame tai
kas neskauda*

gatvėje

nemylėtas

šuns

ž o d i s

radioaktyvus

ligotas

bepročių

ž i n o j i m a s

*Pavakary grįžta gatvės,
Laimingos neonų šviesoj.
Vakarieniauja kiemai,
Kavinių valgyklos.*

*Medinės kėdės
Aitrina medžius.
Berželi nuo kalvų,
Įamžink beržinį kryžių!*

*Mirtis neigia gyvenimą,
sutepa ir išpildo...*

*Ji neprivalo būti
žemėje palaidota,
vandenyje nuskandinta,
ugnyje išniekinta...*

*Tylos bokštuose atslaitų grifai
gyvus laidoja mirusiems...*

*Šeši Negyvosios jūros ritiniai,
esėjų Senojo Testamento raštai...*

*Šviesa neprivalo priešintis tamsai,
vienatvė – blogiui...*

*mašinos nutyla ir triukšmas atlyžta
dienos veidas
paliegęs gatve*

*atlyžta medžiai
medžių paukščiai prabyla
penkiasdešimt mylių atstu*

*nuo čia iki kiekvieno
automobilio rato
pakeitusio formą*

*gyvenimas rusena
37 Celsijais
(daugiau nei užtenka vienam negyvam)*

*balandis nešinas taika skrieja
nematomo taikinio link
(naikintuvo F17)*

*paryčiais
užmiega naktis
panakčiais diena
nudienoja*

*keliauja naktys
be šviesos
dangus žvaigždėse
nepastoja*

*klepsidroje slenka
valandos
akimirakai
visam laikui sustoja*

Pro atvirą langą

Pro naktį

*vėjas pučia
į miško duris*

Medžių viršūnėse

Žvaigždės

*kelio kryžkelėje
žvaigždynai*

Be žiedadulkių...

Vienišos bitės

*atrajoja žiedus
medaus mėnesį*

Nuo gėlės ant gėlės

Amžiaus ant amžiaus

*koja ant kojos
gyvenimas kryžkelėje*

*Tada vėl nekęsiu tamsos.
Krištolinis miegas ateis,
Sąmyšy pro sapnus pakutens
Juodas baltveidės spenelis.*

*Naktis vėl šlovins tamsą.
Karvių riaumojimą žiemą.
Mėnulio delčias,
Vilčių matmenis.*

*Naktis išaus mėnesienoj
Daug išbaltintų dienų.
Laukai prisirinks rugiagėlių,
Mėlynų, nealkanų vaikų.*

*Į kokią bobų vasarą ves
Rūpestingos voratinklių gijos.
Lis iš rankų, susitikimų
Žingsniai nuvys.*

*Tada vėl nekęsiu tamsos.
Krištolinis miegas ateis,
Sąmyšy sapnus pakutens
Juodas baltveidės spenelis.*

išsiurbtas iš kraujo

lyg vanduo

tylos griaustinis

atsivertęs dangui

pralėks šimtai metų

pakibę voratinkliais

paveikslais mūsų dienų

bandymais teisintis holokaustu

atgailauja

apaštalu veidai, sudegintųjų griaučiai

per Didįjį penktadienį

gal ir jie prisikels

*Gyvenimas neturės
Tos pačios giminės*

Po mirties

*Užsiūtos, atvertos žaizdos
Du metrus po žeme*

Užmerkto

*Žindyvės
Nevaisingoms pavydės*

*Išlydės
iš širdies*

*Pitagoro kertėn
pastūmės*

*Būk pasveikinta, žemiška tėvyne,
Su gandro lizdu ir žydėjimu liepų!
Jau vasara už raudonų šermukšnių
Pina lizdą erškėčių raizgynuose!*

*Būk pasveikinta, kraujo galia
Trim vinim dygsniuota gyvybe!
Ant skersinio pabudusi ir perverta,
Klusni iki kryžiaus mirties!*

*Būk, kur joks žmogus nepajėgs
Pūstis prieš Viešpatį...
Tikėjimo nerime nutolęs,
Pakibęs ant vilties paieškų.*

*Būk mirtimi suartėjęs tėvynėje,
Paukščio akiduobių liaukoje...
Būk našlės pagimdytas!
Paguldytas silpnu kūdikiu!*

*Eufratas, susijungęs su Tigru
Amžinoju bučiniu...
Žmogaus giminystėje amžinas,
Nuteistas ir mirštantis...*

*Žemė piliakalnio kuproj...
Lenkiasi aukštumų kloniai...
Kalnas, kuriame žmogus
Stiebiasi į Jį kaip grūdas...*

*Septyni alebastroi.
Septyniasdešimties savaitių metai.
Septynios dangaus pagalvės.
Septynių pakylų dievystės.*

*Kalno nuožmus kambarys,
Beribės lygumos alkanas.
Vartai pakelti į dangiškai kitą,
Nuo klaidios lygumos suvaikėję.*

*Norėjau tau parodyti vienišą jaują,
Vienatvę, kalėjimą, sargybos bokštus.
Buvau vaikas, galvojau kaip vaikas.
Užaugau, pasilikau vaiko drabužius.*

*Blotnas – kaip sakydavo pas mus –
Nebuvau, bet galėjau likti akimirka
Ardamas tėvų lauką. Vaikystėje
Liko tikri netikrų draugų veidai.*

*Norėjau tau parodyti daugiau,
Nei pats gyvenimu buvau matęs.
Tėvo ranka sodintus sodus,
Nuo vaisių nulūžusios šakos skausmą.*

*Dulkėtas Ožkinių keleliu pareidavo
Jonulio ir Gendrutės šešėlis.
– Gudrutis, – man sakydavai tąsyk,
Kai bandžiau su tavim susipažinti.*

*Glamonėdamas pusseserės ranką
Supratau, gyvenimas nesisuka aplink ją.
Nestovi vietoje žolės sklaida ir sraigė,
Kurioje gali kartis skilandžiai.*

*Buvau užmigęs popietės kaitroj,
Norėjau klausti kelio į Vaitakiemį,
Bet išniro kito pasaulio dangą ir Seivų
Ežeras užsimerkė geltonų lelijų skruostu.*

*Stovinėdavau prie vartų tos ir anos.
Mėnuliui praverdavau naktis.
Per Velykas, per šventas
Bandžiau apvalias rašyt eiles.*

*Jaunas norėjau gyventi.
Gyvas nesenti.
Šokti paskui lenkaites,
Kleviškiui duot į pakaušį...*

*Gaila, kad visa tai,
Kas buvo tąsyk nepasiekiamo,
Nebuvo verta,
Kad nusišlapintų šuo.*

TURINYS

LŪPOSE BE BUČINIŲ

<i>Kas vakarą saulėje</i>	8
<i>Vėjas aršus, sklidinas, retas</i>	9
<i>Bėgu į ją</i>	10
<i>Pasakyk, kas esi</i>	11
<i>Raudų mūša</i>	12
<i>Apsinuodijom</i>	13
<i>Krūtys</i>	14
<i>Ne tavęs – tavo bučinių geidžiu</i>	15
<i>Nuoga anksti keliasi jūra</i>	16
<i>Molėtuose po nakties</i>	17
<i>Valandos, kupinos susitikimų</i>	18
<i>Saulės zuikučiai</i>	19
<i>Gatvėse</i>	20
<i>Dangus žvaigždėse</i>	21
<i>Šuoliuoja krantas į jūrą</i>	22
<i>Kam tiek mergų</i>	23
<i>Jūra žuvėdroje skrieja</i>	24
<i>Moterys</i>	25
<i>Bangų alsavimą pjauna</i>	26
<i>Sapnai sulytinti</i>	27
<i>Tavimi šilta mano vasara</i>	28
<i>Moters kūnu prisidengusios kantatos</i>	29
<i>Kramtau Tave, nekaltai prakąstą</i>	30
<i>Plūduriuojančios nakties liaukos</i>	31

NUSKAUSMINTI LAŠAI

<i>Izaoko širdim nusišiepęs</i>	33
<i>Eilėraščius gera rašyti</i>	34
<i>Nieks nedraudžia</i>	35
<i>Gerai eilėraščiai</i>	36
<i>Žmogus praranda save</i>	37
<i>Už bevardžio vitražo</i>	38
<i>Paskutinėje meilėje</i>	39
<i>Socialiai remtinės eilės</i>	40
<i>Baigi nepradėjęs</i>	41
<i>Sėdėdami Gintaro viešbutyje</i>	42
<i>Laiko ženklai</i>	43
<i>Poezijos nėra</i>	44
<i>Šalimais nykstančio miesto</i>	45
<i>Žodžiai suliesėjimui</i>	46
<i>Kažkas nusirengia</i>	47
<i>Vasarą, kurią baigėsi</i>	48
<i>XX amžiaus lašai</i>	49

NES VISKAS LAIKINA

<i>Laikas nuima rudenį</i>	51
<i>Supasi atgal</i>	52
<i>Negimusių tėvų vaikai</i>	53
<i>Fleitos, kanonai, kantatos</i>	54
<i>Graudulingi varpai</i>	55
<i>Rytas išūliai knarkia</i>	56
<i>Rengiasi nuogas</i>	57
<i>Žinau – tu amžinas</i>	58
<i>Rytas nusičiaudėjo</i>	59
<i>Trumpos dienos</i>	60
<i>Nuo Gedimino bokšto</i>	61
<i>Tegul ilsisi saulėje</i>	62
<i>Noksta pavasario rytas</i>	63

<i>Augina nakty</i>	64
<i>Šiandien nėra pelenų</i>	65
<i>Kuo daugiau, tuo mažiau</i>	66
<i>Saulė laiptuose</i>	67
<i>Naktys</i>	68
<i>Tradicijos</i>	69
<i>Piligrimų diena</i>	70
<i>Apie apipjaustytus</i>	71
<i>Vakar kažkas</i>	72
<i>Šmėstelėjo žmogaus holograma</i>	73
<i>ŽMONIŠKA TĖVYNĖ</i>	
<i>Fenikija pelenuose!</i>	75
<i>Tarp dviejų kopuliuojančių</i>	76
<i>Pievos drugelis skraido</i>	77
<i>Neturėjimu prarandu!</i>	78
<i>Atnešiu tau geresnių dienų</i>	79
<i>Aitrina naktį medžių aikštėje</i>	80
<i>Aušros vartuose vaikštineja gatvės</i>	81
<i>Dangus yra</i>	82
<i>Pasaulyje, kuriame nėra</i>	83
<i>Kas apmokys mirusius</i>	84
<i>Kur, kurioje gatvėje</i>	85
<i>Žmonijos atmintis</i>	86
<i>Šermenių šermukšnis</i>	87
<i>100 kartų nekaltai pradėtas</i>	88
<i>Suvalkų sutartis</i>	89
<i>Aukoja save</i>	90
<i>Atlyžta naktys</i>	91
<i>Laukuose</i>	92
<i>Ant popieriaus lapo</i>	93
<i>Gatvėje</i>	94
<i>Pavakary grįžta gatvės</i>	95

<i>Mirtis neigia gyvenimą</i>	<i>96</i>
<i>Mašinos nutyla ir triukšmas atlyžta</i>	<i>97</i>
<i>Paryčiais</i>	<i>98</i>
<i>Pro atvirą langą</i>	<i>99</i>
<i>Tada vėl nekėsiu tamsos</i>	<i>100</i>
<i>Išsiurbtas iš gyslų kraujas</i>	<i>101</i>
<i>Gyvenimas neturės</i>	<i>102</i>
<i>Būk pasveikinta, žemiška tėvyne</i>	<i>103</i>
<i>Eufratas, susijungęs su Tigru</i>	<i>104</i>
<i>Norėjau tau parodyti vienišą jaurą</i>	<i>105</i>

Sigitas Birgelis gimė 1961 m. Punske. Baigė Varšuvos žemės ūkio akademiją. Dirbo Lenkijos lietuvių mėnraščio, vėliau dvisavaitraščio "Aušra" redakcijoje bei Punsko "Aušros" leidykloje.

Išleido eilėraščių rinkinius: 1992 m. "Tarp krantų" (lietuvių ir lenkų kalbomis), 1993 m. "Tarp durų ir dulkių", 1997 m. "Eilėraščiai iš anapus Dievo", 1998 m. "Septynios dienos, septyneri metai", 1999 m. "75 eilėraščiai". 1999 m. išvertė lenkų poeto M. Czajkowskio poezijos rinkinį „Jeruzalės pėdsakai“. 2003 m. kartu su L. Šimkute išleido eilėraščių rinkinį „Iš toli ir arti“ lietuvių ir lenkų kalbomis.

Nuo 1995 m. Lietuvos rašytojų sąjungos narys. Lietuvos kompozitorius Vytautas Juozapaitis S. Birgelio eilėraščiams parašė kelias kompozicijas (kvartetui – „Prisikėlė Tėvynė“ ir profesionaliems chorams).

Sudarė šias knygas: „Dariaus ir Girėno paminklas Pščelnyke“ – 1993 m., „Punsko ir Seinų krašto materialinė kultūra“ (kartu su J. Vaina) – 1997 m., „Lietuvių kūrybos antologija“ (kartu su J.S. Paransevičiumi ir I. Gasperavičiūte) – 2000 m., „Poezijos pavasaris Punsko ir Seinų krašte – almanachas“ – 2002 m.